

2010 m.
kovas
Nr. 3 (10)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išėina mėnesio pirmą sekmadienį

DIDYSIS VELYKINIS TRIDIENIS

*Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas*

Kristus atpirko žmones ir tobulai pagarbino Dievą labiausiai savo velykiniu slėpiniu. Jis mirtimi sunaikino mūsų mirtį, o Prisikėlimu gražino mums gyvenimą. Todėl velykinis Kristaus Kančios ir Prisikėlimo tridienis yra visų liturginių metų vainikas. Pačios svarbiausios šios savaitės dienos – Didysis tridienis: ketvirtadienis, penktadienis ir šeštadienis. Kodėl ši savaitė vadinama Didžiąja? Todėl, kad per ją minimi didieji mūsų tikėjimo slėpiniai.

Ketvirtadienį visuomet būna tarsi dvi dalys. Pirmoji – Katedrose, kur švenčiamos Krizmos Mišios. Vyskupas kartu su visais kunigais, kurie tą dieną gali susirinkti, dalyvauja Mišiose ir pašventina aliejus. Aliejai naudojami įvairiuose sakramentuose: per Krikštą, Sutvirtinimą, be to, Ligonių patepimui.

Antroji – vakaras. Jis skirtas paminėti Paskutinę vakarienę, nes kiekvienos Mišios yra Paskutinės vakarienės atminimas. Tada Išganytojas duoną ir vyną pavertė savo kūnu ir krauju. Tą vakarą Jėzus mums paliko didžiąsias dovanas: šv. Mišių auką, Švč. Sakramentą bei pašventino apaštalus Naujo Įstatymo kunigais ir vyskupais. Pagal seną lietuvių tradiciją po vakarinių pamaldų, iškilmingos liturgijos, visose bažnyčiose nutyla varpai, vargonai. Ir lieka tokia labai jautri tylą, susikaupimas prieš Didįjį penktadienį – Kristaus kančią.

Didįjį penktadienį neaukojamos šv. Mišios. Pirmas tų pamaldų momentas, kuris dažnai įstringa žmonėms – kai atėjęs kunigas parpuola ant žemės prieš Kryžį ir meldžiasi. Tą dieną skaitoma Kristaus kančios istorija. Tą dieną pagerbiamas Kryžius. Jis atsidengia visa žiauria savo realybe. Prieš mūsų akis jis iškyla kaip mirties simbolis. Atpirkėjo Kryžiaus Kelias yra iki išsekimo, kančia, rašyta Dievo meilės knyga. Toje knygoje aiškiai matome, kad kryžius veda į pergalę. Jis, būdamas triumfu, negali būti nugalėtas. Šv. Leonas I sako: “Tiems, kurie tiki, per kryžių yra iš silpnumo teikiama stiprybė, iš gėdos – garbė, iš mirties gyvenimas”. Lietuvoje statomas Kristaus kapas. Tarsi prisimenant Jėzaus palaidojimą, bažnyčioje paguldoma Jėzaus figūra arba pastatomas atitinkamas paveikslas, sukuriama kapo aplinka.

Didįjį šeštadienį kaip ir nieko nebėra. Kristus miręs. Ką daugiau galima pasakyti? Tai – didžiulės tylos diena.

Prasideda Velyknakčio apeigos. Tos Didžiosios nakties liturgija labai iškalbinga ir išraiškinga. Pašventinama ugnis, nuo kurios uždegama ir didžioji Velykų žvakė. Kunigas, nešdamas ją į bažnyčią, užgieda „Kristus mums šviečia“. Ryškėja Kristaus prisikėlimo viltis. Žvakės nušvinta bažnyčios tamsoje. Giedamas Velykų šlovavimo himnas, kuris aprėpia visą išganyto istoriją. Skaitoma neįprastai daug skaitinių iš Senojo testamento, – tai vėlgi akivaizdus Dievo vedimo priminimas. Vėl sugaudžia vargonai ir suskamba varpai. Velyknaktį krikštijami suaugusieji, o ne

vaikai todėl, kad jie gali sąmoningai priimti tikėjimą. Tada visi švenčiame Velykų prisikėlimo liturgiją, Eucharistiją, kai džiaugdamiesi vienijamės su prisikėlusiu Jėzumi. Pamaldos susideda iš keturių dalių: Žiburių, Žodžio, Krikšto ir Aukos liturgijos. Todėl Bažnyčia tą dieną visame pasaulyje kviečia savo vaikus rinktis ir drauge budėti bei melstis, klausytis Dievo Žodžio ir dalyvauti Kristaus aukoje.

Mūsų bažnyčioje Didžiojo tridienio pamaldos vyksta 17 val. vakaro. Kviečiame gausiai dalyvauti.

AKTUALU

Popiežius Benediktas XVI Vilniaus arkivyskupijos vyskupu paskyrė Vilkaviškio vyskupo generalvikarą monsinjorą Arūną Poniškaitį. Vyskupo konsekracija vyko Vilniaus Arkikatedroje per Lietuvos Globėjo Šventojo Kazimiero iškilme, kovo 4 d. 12 val. Pagrindiniu konsekratoriumi buvo Vilniaus arkivyskupas metropolitas kardinolas Audrys Juozas Bačkis, drauge naująjį vyskupą konsekrovo Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius SJ ir Vilkaviškio vyskupas Rimantas Norvila.

DIRBDAMI BENDRAI GALIME DAUG NUVEIKTI

Ariogalos miesto seniūnė Bronislava Balčiūnienė

Bendruomenių veiklos praktika jau parodė, kad organizuotai susibūrus, galima daug nuveikti ir daug pasiekti. Bendruomenių kūrimo patirtis atėjo iš Vakarų Europos. Ten yra gili tradicija, kuriamos įvairių formų bendruomenės. Lietuvoje bendruomenių kūrimo principas tas pats – kurti ateitį patiems ir dirbti sau bei savo kaimui ar miesteliui. Tam reikia daug drąsos ir atsidavimo. Žmonės turi suprasti bendros veiklos reikšmę ir norėti bendrus siekius įgyvendinti, nes per prievartą bendruomenių nesubursi.

Vietos savivaldos įstatymas pateikia bendruomenės apibrėžimą: „Bendruomenė – atitinkamoje teritorijoje gyvenantys žmonės, susieti bendrais viešaisiais poreikiais ir interesais“. Šio įstatymo 32 straipsnis apibrėžia bendruomenės kūrimo ir veiklos teritoriją - „Gyvenamosios vietovės ar kelių gyvenamųjų vietovių (kaimo ar kelių kaimų miesto arba miestelio) bendruomenės gyventojai...“. Bendruomenės turėtų būti formuojamos iš ne didesnėje kaip minimalios savivaldos teritorijoje gyvenančių žmonių. Tai gali būti savivaldybė arba seniūnija, tačiau vienos savivaldos teritorijoje gali būti kelios nepriklausomos bendruomenės. Įstatyme nėra draudimo kiekvienam kaimui turėti savo bendruomenę. Analogiškai turėtų būti ir mieste, kur vienos seniūnijos teritorijoje gali būti su skirtingais vietiniais pavadinimais gyvenamos teritorijos. Bendruomenių taip pat gali būti kelios, jų veiklos kryptis turėtų apspręsti susivienijusių bendruomenės narių interesai. Naudodamos ES paramą, dalyvaudamos įvairiose programose, bendruomenės gali stebėtinai daug nuveikti keisdamos savo gyvenamosios vietos veidą, keldamos žmonių gyvenimą į naują lygmenį.

Galime pasidžiaugti, kad Raseinių rajone veikia 52 kaimo bendruomenės, kurios sėkmingai įgyvendina savo tikslus – kuria gražesnę aplinką ir sprendžia vietines kaimo problemas. Bendruomenių kūrimas ir veikla itin svarbi dabar, kai Europos Sąjunga teikia paramą projektams įgyvendinti. Žinoma, reikia daug kantrybės ir ryžto ne tik sugalvoti, įgyvendinant projektus, bet ir tvarkant buhalterinę apskaitą, todėl entuziazmo nepakanka. Savivaldybė taip pat visai skatina bendruomenių veiklą. Ariogalos bendruomenės narius vienija visuomeninė organizacija „Ariogalos santara“, dalis ariogališkių yra visuomeninės organizacijos „Ariogalos vienybė“ nariai.

Žinau, kad kiekvienas ariogališkis nori matyti gražų savo miestą ir jo veidą, bendrai spręsti iškilusias problemas.

ĮSPŪDŽIAI ANT MOZĖS KALNO

Rita

Kai sovietmečiu interpretuodavom Justino Marcinkevičiaus „Liepsnojančių krūmą“, buvome lyg neregiai: ne ką buvome girdėję apie Mozę, o apie Dievo stebuklus sprendėme būtiškoje kasdienybėje, nes niekas nebuvo skaitęs Šventąjį Raštą ... Liepsnojančių krūmą įsivaizdavom

kaip... klevų liepsną rudenį... Kelionėje po Sinajaus pusiasalį, aplankant šv. Kotrynos vienuolyną, pamatytas krūmas smarkiai nuvytlė... Jis neliepsnojo, net nežydėjo: priminė erškėčių ar net gervuogių krūmą, tik sumedėjusį ir nutriušusį... Turistams pakilti į šį kalną – išvermės ir valios išbandymas. Tačiau reginys vertas išbandymų: vieni gieda, kiti tyliai meldžiasi skirtingiems dievams – pasirodžiusiems Saulės pavidalu. Jaudulys perbėga visą kūną – matome stebuklą! Čia kalno viršūnėje, Mozė gavo akmenines plyteles su 10 Dievo įsakymų užrašu, čia pastatyta Švč. Trejybės koplyčia. Be galo sena ir kukli, nes kas tikra, nereikalauja dirbtinio puošnumo anei imantrumo. Patys tyriausieji dalykai slypi paprastume... Nuo kalno galima nusileisti dviem keliais: 3750 laiptelių, kitas trumpesnis, bet pavojingesnis. Prie šv. Kotrynos vienuolyno gausu piligrimų ir turistų. Kažkada šioje vietoje Mozė, ganydamas avis, iš tolo pastebėjo krūmą, kuris degė, bet nesudegė. Tuo metu Mozei buvo 80 metų, tačiau jis buvo atviras naujiems atradimams, domėjosi naujovėmis, nesidėjo viską žinąs. Gal kaip tik todėl Dievas ir pasirinko Mozę šiam stebuklui, nes jis buvo atviras... 324 metais imperatoriaus Konstantino motina Elena liepė įrengti erškėčio koplyčią (dar kuklesnę nei Mozės kalno viršūnėje!) 530 m. čia imperatorius Justinianas įkūrė vienuolyną ir cerkvę. Vienuolynas šv. Kotrynos vardu pavadintas turtingo egiptiečio dukros Dorotėjos garbei (297 – 305). Po 200 m. nuo jos mirties kūnas rastas Sinajaus kalnuose. Vienuoliai susapnavę pranašišką sapną, kalno viršūnėje – kūno radimo vietoje – pastatė kryžių. Vienuolynas buvo pavadintas šv. Kotrynos vardu. Šventos kankinės galva ir ranka išsaugota dviejuose auksinėse skryniose, kurias galima pamatyti cerkvėje šalia marmurinio tabernakulio. Visi valdovai ir Egipto kalifai, ir turkų sultonai, ir užkariautojas Napoleonas Bonapartas, globojo vienuolyną, todėl jis nei karto nebuvo užgrobtas ar apgriautas. Niekam nekilo ranka išniekinti Liepsnojančio krūmo stebuklo!

Laimingi visi, kurie tiki. Dar laimingesni, kurie moka stebėtis ir džiaugtis pačiu didžiausiu stebuklu – pasaulio slėpinių atsivėrimu, kad ir pro mažytį žvaigždės, gelės ar dykumos smilties langelį žvilgtelėję į amžinybę...

UGDYKIME OPTIMIZMĄ KŪRĖJO ŠVIESOJE

Indrė KU edukologijos studentė (pagal psichologiją)

Optimizmas nepaveldimas, tai charakterio bruožas, bet jis paprastai įgyjamas šeimoje. Dažnai manoma, kad diegiamas požiūris į gyvenimą neįmanomas. Tačiau tie, kuriems jis nesvetimas, įsitikinę, kad gyventi reikia tik taip.

Akivaizdu, kad būti optimistu geriau, maloniau ir naudingiau negu pesimistu. Ne dėl kitų, bet dėl savęs. Pagal statistiką optimistas rečiau serga psichikos ligomis, ilgiau gyvena, labiau pasitiki savimi, geriau sekasi karjera, jis turi daugiau draugų, yra atviresnis, o problemos tarsi aplenkia jį. Jis visada žingeidus, susidomėjęs žiūri į pasaulį, dalinasi teigiamomis emocijomis, įkvepia aplinkiniams meilės, jėgų. Pesimistas – priešingai – viską kritikuoja, nepatenkintas, niekur neįžvelgia gėrio – net ir žmonėse.

Matant pasaulį šviesiomis spalvomis visada galima rasti išeitį iš sunkios padėties. To privalu mokytį šeimoje vaikus. Kai tėvai mielai bendrauja su žmonėmis, yra geranoriški ir atviri pasauliui, įkvepia vaikui meilės ir pasitikėjimo, ir jis bus tokio pat nusistatymo.

Svarbu ir tai, kaip tėvai reaguoja į vaikų veiksmus: ar jo klaidas ir nesėkmes vertina kaip nelaimės, ar kaip neišvengiamybę brendimo kelyje, bet pataisomą. Pagal tai ir vaikas ateityje taip vertins viską, kas jam nutinka.

Kai kada optimizmas formuojasi tarsi priešara tėvų niūrumui, jų agresijai, tada vaikai jaučia šilumą ir jiems padeda gintis. Tačiau vaikų, kuriems šeimoje buvo įskiepyta meilė sau ir pasauliui, imunitetas bus stipresnis ir tvirtesnis. Kiekviena teigiama mintis sukaupia žmogaus energiją, kuri atlieka didelį vidinį darbą ir sutelkia pastangas tikslui pasiekti. Taigi, būtina išmokti teigiamai galvoti: iš esmės pakeisti požiūrį į save – pamilti su visais trūkumais ir ydomis, savo netobulumą. Tik tada galima įsiklausyti į save, suprasti kokie yra tikrieji norai ir eiti negrįžtant atgal, nesukant iš kelio, nesureikšminant visko. Tikrai būsite apdovanotas – optimizmas suteiks jūsų dvasiniam

gyvenimui kitą kokybę, išvengsite nepasitenkinimo, pavydo, lyginimo su kitais, neapykantos ir rasite meilę, dėkingumą, džiaugsmą. Aišku - lengva pasakyti, sunku padaryti, tačiau tam duotas gyvenimas: kasdienis ir neatidėliotinas pamąstymas, „čia ir dabar“, neatidedant vakarui ar rytui. Jeigu į gyvenimą žvelgsime Aukščiausiojo Kūrėjo šviesoje, primindami Jo meilę ir gailėstingumą, tai ir tas gyvenimas bus šviesių spalvų.

NUO REDAKCIJOS

Štai jau ir išleistas dešimtas laikraščelio numeris. Tai šioks toks mažas jubiliejus. Dar kartą nuoširdžiai dėkojame visiems, parėmusiems leidybos darbus. Be jūsų nebūtų buvę ir laikraščelio. Redakcija nėra visuomet patenkinta turiniu ir tematika. Visų pirma labai siauras rašančiųjų ratas. Jį esame priversti kartais spausdinti neaktualesnius straipsnius. Nesulaukėme nei vieno skambučio, neišgirdome nei vienos minties. Nežinome, gerbiami skaitytojai, jūsų nuomonės. Norėjome surengti spaudos konferenciją, bet dėl blogos organizacijos ji neįvyko. Bet ir toliau kol kas laikraščelį leisime. Nors leidybos atmosfera nepalanki. O gal jo nereikia? Liekame laukti jūsų skambučių, atsiliepiimų. Reiškite savo nuomonę. Prašome, rašykite!

SVEIKINAME

Visas skaitytojas ir visas parapijos moteris su tarptautine Moters diena kovo 8-ąja. Linkime geros sveikatos, šeimyninės laimės, kūrybinės sėkmės, tarpusavio šilumos ir žmogiškos meilės. Su Dievo palaima.

Jūsų žiniai:

- 4 d. – šv. Kazimieras (Lietuvos globėjas)
- 8 d. – Tarptautinė Moters diena
- 11 d. – minime LR nepriklausomybės atkūrimo 20-metį.
- 16 d. – Knygnešio diena
- 19 d. – Juozapinės
- 20 d. – Pasaulinė žemės diena
- 28 d. – Verbų sekmadienis

DĖKOJAME:

- Stasei Anusevičienei už finansinę paramą laikraščelio leidybai.
- Elenai Vaičiulienei, antrą kartą prisidėjusiai finansiškai leidžiant laikraščelį.
- Verslininkei Daliai Čeičienei, už kurios finansinę paramą išleistas kovo mėnesio laikraščelis.

Laikraščelį leidžia: Spaudos sekcija

Redaktorius: Antanas Kišonas, tel. 842859144, 861624376